

Voorspelbaar

Tijdens het weekend van de 'moeder aller verkiezingen' vond de derde editie van de World Ports Classic plaats. Geen zeilrace, wél de tweedaagse wielervedstrijd Rotterdam-Antwerpen-Rotterdam. Organisator is niet toevallig Amaury Sports Organisation, de Franse mediagroep die de Tour de France organiseert. Het idee van een dubbele havenklassieker voor sprinters rijpte immers in het zog van het publiekssucces tijdens de Grand Départ van de Tour 2010 in Rotterdam en de openingsetappe van Rotterdam via Antwerpen naar Brussel. De havensteden werken intensief samen op het domein van werk, toerisme en sport.

De eerste editie, op vrijdagmiddag 31 augustus 2012, kende een valse start. Gejaagd door de rugwind werd de etappe naar Antwerpen afgehaspeld aan een gemiddelde snelheid van 50,6 km/u. Tom Boonen won de sprint van een ruime kopgroep, die met minuten voorsprong op groepjes renners hartje Antwerpen binnen denderde. Het verkeersinfarct was, tot woede van de Antwerpse automobilisten, urenlang niet te overzien. Ook de editie 2013 kende een incidentrijk verloop. Vluchter Jelle Wallays haalde het verrassend van een jagend peloton, dat echter door motards het verkeerde pad werd opgestuurd. Je moest geen ziener zijn om de editie

van 2014 op het biljartvlakke parcours te voorspellen: ontsnapping van de dag, in volle finale geneutraliseerd door de sprintersploegen en een logische massasprint. In Antwerpen won de Duitse sprintbom Greipel de zaterdagrit. Op zondag won de Nederlander Sinkeldam de rit naar Rotterdam, allicht omdat topfavoriet Greipel op anderhalve kilometer voor de streep na trek- en duwwerk geprangd werd tussen een stoeprand en reglementair geparkeerde wagens en gelukkig net niet zwaarten val kwam.

Zowel sportief als qua media-aandacht en publieksbelangstelling is de toegevoegde waarde van de World Ports Classic minniem. Wel werd in de marge van het wielergebeuren afgekondigd dat Antwerpen in 2015 startstad is van de derde rit van de Tour 2015, met openingsweekend in Utrecht. De vele Antwerpse subsidies, met een enorme opportuniteitskost, hebben dan toch geen windeieren gelegd. ASO kan ondertussen de winst tellen van de zure lobbycenten en verder druk blijven zetten op Antwerpen, dat de ambitie zou hebben om in 2020, een eeuw na de Olympische Spelen, een Grand Départ te organiseren. 't Stad komt dan in concurrentie met nota bene... Brussel, dat de ambitie geuit heeft om in 2019, veertig jaar na de eerste Tour-overwinning van Eddy Merckx, een Tourstart te organiseren. Het lijkt immers uitgesloten dat de Tour twee jaar na elkaar in België zal starten.

Het voorspelbare tactische verloop van de havenklassiekers is een afspiegeling van meer dan de helft van live wielersport op de Vlaamse openbare omroep samen. De vlakke etappes in de Giro d'Italia, de sprintklassieker Scheldeprijs Vlaanderen of klimklassiekers als de Amstel Gold Race, de Waalse Pijl, Luik-Bastenaken-Luik kenden hetzelfde slaapverwekkende verloop. Het wordt breaking news - valpartijen? uitzonderlijke rugwind? defecte oortjes? - wanneer de laatste vluchters uit-

zonderlijk het aanstormende peloton wél op afstand kunnen houden. Respect voor de creativiteit en doorzetting van de Vlaamse commentatoren, die ouwehoeren over wielereitjes, geruchten, toeristische bezienswaardigheden en andere weersvoorspellingen. Ze brengen kleur in de verslaggeving door elkaar te jennen, een pocketwoordenboek Italiaanse wielertermen ingang te doen vinden of in een sappig Waaslands dialect wielertactiek voor gevorderden te doceren. Af en toe voelt de wielerkijker zich een ramptoeurist omdat hij wakker geschrikt wordt door de te vele (bijna) valpartijen, die herhaald en uitvergroot worden.

Een sporttak heeft een levensgroot probleem wanneer die te voorspelbaar wordt. Uncertainty of outcome is the name of the game. Het wielrennen is nog steeds zijn dopingwonden aan het likken en daar loert al een bijkomend probleem om de hoek. Wielerbonzes en organiserende mediagroepen zien helaas het probleem niet in. Nochtans liggen enkele eenvoudige recepten voor het rapen. Je slaat twee vliegen in een klap door gewoon het tactisch verstikkende oortje van de ploegleider te vervangen door een veiligheidsoortje van de organisator. Waarom niet teams van 8 of 9 renners vervangen door teams van 6 renners die het koersverloop minder kunnen controleren? Wielerleiders laten zich echter liever in slaap wiegen door opgeblazen cumulatieve - in plaats van de betrouwbare gemiddelde - kijkcijfers of publiekcijfers. Of zullen ze pas wakker schrikken wanneer televisiezenders in de daluren - tot nader order het monopolie-moment van wielrennen als Vlaamse televisiesport - een meer spannend alternatief inkopen of creëren?

Dr. Wim Lagae (www.sportmarketingcommunicatie.com) is hoofddocent sportmarketing aan de KU Leuven, Campus Antwerpen en deeltijds gasprofessor aan de UGent.

